

ကျေးတောင်မြို့နယ် ပထမဆုံး ဘုရား	250
ကျေးတောင်မြို့နယ် ကျေးတောင်	250
မြန်မာ့မြို့နယ် ဒုတိယမြို့နယ်	250
မြို့တော်မြို့နယ်	250
မြို့တော်မြို့နယ်	250

Առաջնորդ Գանձանց	230
Աղօթածառայց	230
Պատարագ	230
Ըրանային	230
Թու թակ Թաղիկեանց	230
Սոս և Սոնդիկ	230
Ինդիշ Սոկ լինի	230

Ընդ սոմնայն 3000

Մ 100. բաժնից 39 յաջորակք են .
խոկ 61. անցաջուք ևս՝ դռանեն մի մի
օրինակ յիւրաքանչիւր դրաց :

— ՊԱՐՈՆ ՄԷԼՔՈՒՄ ԳԱՍՎԱՐԵԱՆՆ
վերստին տալաւ զգանն ընդդէմ ՍԻ-
տոնի՝ Գասաւորին Ալեքորայ , ըստ
որում նա՝ այսինքն Պարոն Միտոն
ձեռագրեալ էր զհրամանագիր իւր՝
իբրեւ Գաթաուք խաղաղութեան , և հաշմաւ-
ւարեալ զՊարոն ՄԷԼՔՈՒՄ ԳԱՍՎԱ-
րեան՝ իբրեւ Գաթաուք զգանն յանդուպ :

Տարաւ Պարոն ՄԷԼՔՈՒՄ զգանն
ստակ իբրեւ մարդ անիրաւեալ . բայց
չտարաւ զայն՝ իբրեւ զհայ օք : — Եւ
ժող կարէ տեսլ , թէ նա արտաքայ
մայրաքաղաքիս բնակիչով ընդ անմի-
ջական իշխանութեամբ Սիւր Գիւա-
նի Աշալաթին՝ դիւրձ կրամ ապաւնով
իցէ կալոց յապագայ վրէժխնդրու-
թեանց և վստանից յաղթահարեալ
կողմանն , Սիւրաբն բարքումն ՍԻ-
տոնի ընդդէմ ՄԷԼՔՈՒՄ՝ ի Վա-
րագոյն Ատեհին՝ Հասարակաց առնէ
զհարծիս զայս . թէպէտեւ Սիւր Գիւա-
նի Ատեհան արտաքայ Պարոն ՄԻ-
տոնի՝ ունի և զայլ հինգ գատաւօրս ,
բայց և նաքին իսկ՝ օրպէս զբեցանի ի
նախնիքայ թիւ Ագասիւրիս՝ ի նորոս
միտս և ի կոյս են , քաւական է՝ եթէ
շողաքարթ չնդիկ կրամ Մահմետական
օք առ ի հաճելոյ զՊարոն Միտոն՝
տալոյէ զգիշերայն դօղն ինչ և ընկե-
ցեալ ի պարտեզ անդր նորա՝ բողբոջէ

ընդդէմ Պարոն ՄԷԼՔՈՒՄ . ո՞վ կա-
րէ յայնմամբ ապաւնովել նմա զանմե-
ղութիւն իւր՝ կամ զպատիւն :

Հեռեւեալքն արգարեւ զմտաւածե-
լիք են , ինչ որ զգարոն ՄԷԼՔՈՒՄ ,
որ որպէս գրեցան՝ մարդ է . կամի՝
կռուէ , կամի՝ դադար կոյ , Բայց այստ
տմնայնիւ . Հայ է նա , և ժող կարէ
ասել թէ վրէժխնդրութիւն յաղթա-
հարկոյն ոչ տարածիցէ առ սպին առ
Հասարակ : Տկարքն ի մարդկանէ՝ ա-
ռաւել , ստալիկս մախան , դիւրեա :

Սիւրեմն ընդդէմ արգարեւ չմիտաւ-
նեսցուք օր յառաջ ի պաշտպանու-
թիւն անձանց և իրաւանց մերոց :
Ինչպիսի զհօր զանապիւրս ընկերու-
թեան Արեւելեան Հնդկաստանի ընդ
Ազգիս Հայոց՝ իբրեւ անգոր և ապիւ-
կար ինչ՝ ըստ որում զանապիւրս հօր
է բան դմիկ , և ոչ կամի ընդունել զայն ,
միայն ազգովին գրեցուք և Հորացուք
ի Տերութեանէն թէ զի ոչ մարդեօք Հա-
մարի նա զՀայոս : Եթէ իբրեւ Վրիտա-
նեայ սպա , ընդէր երբեմն ընդունի , և
երբեմն մերմէ , զօրէնս երբի և նախա-
հայց մերոց : Ինչէր երբեմն զմեծա-
մեծ խնդիրս ժառանգութեանց ելցծ
ստակ գրութեամբ քահանայի միոյ՝ և
ըստ այնմ մեծաւոյ , և երբեմն միտաւ-
մայն արհամարհեաց , ինչ և զայս , և
միայն հարց յնա , թէ զի ոչ զարգիս
Համարել կամիցի նա զՀայոս : — Ի Հն-
դիկս , — արեմն ընդէր պատժեաց և
պատժէ զմեզ յիւր այնպիսիս՝ որ օրի-
նաւոր է նոցա . իսկ Վրիտանից՝ ոչ
Համարել զմեզ ի Մահմետականս : — ու-
րեմն չունի իրաւունս պատժելոյ զմեզ ,
եթէ իւրաքանչիւր օք ի մէնջ տառն
կրամաւելի կանայս առնուցումք , Պարզ
հարցանել պիտի , և պարզ պատասխա-
նի զտունել ի մասին այսոյիկ , ապա
թէ ոչ՝ մեք վստն աղատութեան եկեալ

սյար ընդ հովանեաւ Բրիտանական
խնամութեան յիջեալ կողմանց ևս
նեղեմք, յիջեմք իբրեւ զՔրիստո-
նեայս՝ յորժամ ազատ են երկրակոնք-
ն. նեղեմք իբրեւ զերկրական՝ յոր-
ժամ ազատ են Քրիստոնեայքն : Եւ
եթէ մեք չսղորմեցուք մեզ՝ օր յառաջ
ժողով գումարելով և ի վերայ խնդրոցս
խօսելով և խորհելով, զնորոց այլոց
սղորմութեան անկապուէք : Եթէ
սովորեալ իցեմք բովի ուտել, և ու-
նարգել, ընդէր ուրեմն չիբրադարձ-
ցուք ազդովին ի Հայրենիս մեր ուր
եթէ կրիցեմք դեռ ևս վասն Հայրե-
նեաց կրեմք քննութիւն և զվիշտս՝
մեծամեծ վայելութեամբք անսպասու,
քան թէ յապկոնեալ սղխարհիս ընդ
դժոխային սղով սորուն :

Գէթ յոնուն Ազգասէր ՀԱՅՐԱ-
ԳԵՏԻ մերոյ, և ի պատիւ հեռաւոր եղ-
բարց. (որք յիջաւի ցուելոց են յոյժ
ի վերայ անօգութեանցս) խնդրի
սովին Պարոն Իկեղեցցւոյն մեր՝ աղա-
յին ժողով հրաւիրել ի դաւիթ Նա-
զարէլեայ Սուրբ Եկեղեցւոյ մերոյ, և
Պատուելի Հառաւակութիւնն աղաչե-
պտորասա ի կոչն գնալ՝ յատուկ ի
մասին հարցանելոյ յՏէրութիւնն՝ թէ
ձեռն աւելեա համարեի նա ղԱՅՐԱ

ՍԵՂԱՆԻԹԻԿՆ ՄԵՐ

Հանցեալ թիւ Ազգասիրտ մտա-
ցեալ թէ լրագիր իցեմք՝ տօնասէր
ժամահարի նման՝ միմ տանելոյ ցուցա-
կին զբուշացաք. ուստի և դանտն
Հարսին փոխանակ Սէրն դրելոյ՝
ՄԱՐԿՍ գրեցաք :— Խնդրին Բն-
թերցողք անցեալ Տնային լոյս մերոյ
փոխանակ Սարգիսաւ Սէրին ընթե-
ռնուլ :

— Պարոն Մկրտիչ Խաչկեան Յո-
վակիմեանց ևլ աստի վաճառականու-
թեամբ ի Վերին դաւառս Հնդկոց :
Սպիտեմք նմա յԱտուծոյ դամե-
նայն յաջողութիւն : —

— Պարոն Սահակ Լեւոնեան Տիգ-
րանկերացի և Պարոն Յակոբ Մու-
րադեան Կնիկոցի Սահմանի նաւով
եղին յամուցս 15 ի Քիզադ որոց մաղ-
թեմք զյաջողութիւն ի Տեսանէ :

ԻԹՎԵԼԻՒՄ

Յերկրորդում Գեղեթեմերի 1847
հաւա զուսար Տիկին Մ. Յովհանն
որ ի դիրս Ասենին Յովհաննէս դրե-
ցաւ, ստատելով վասն մկրտութեան
գալստեան Հայոց քահանայի : Աի-
նակաւոր մեք երեւ դեռ ի Շիրազ
ազօթե վասն մեր՝ ըստ Ազգասիրի ծա-
նուցմանն ի Յուլիսի 5 : —

— Ի Հնդկն՝ յերկոյնեան՝ Էր տա-
րեկան հանդէս տօնախմբութեան Սրբ-
բոյն Կեկեղեցւոյն Հարանդայոց՝ ճչ
յեկեղեցւոյ, յուշ լեր. այլ ի կրպակս
և ի խանութս, որք կան տրտաքոյ քա-
ղաքին : ուր և Սղխաւիք բնակին :
Յեթն ժամէ սկսեալ մինչև գոյցիս
ցհաւախոս «Սէնա Կեկեղոյ» տնդա-
լար դրողեալէր ի քամիլ դրտիս դնո-
ւոցն՝ մանաւանդ զսղորտիւն Արա-
ծոյն ի գրտմա կրտտալեալաց և կրք-
սրտալեալահաց : Հոյսմ՝ նուագի ա-
մնայն ինչ երկդասիկ և քառապատիկ
վնայ քան զտխորտանն : զի վաճառի
միջնորդութեամբ Սակարկա Սրբոյն և
հպել անդամ յիբ ինչ հայհոյութիւն
համարի չգնել զայն : Որոյ վասն խոր-
հրդատրոյն է նոցա որք լոկ հայեցիկս
գնան հանդիսեալ սնդ՝ զի ճչ դժեռան
ի յետուստ աղթեալ և զբաւալն ընդ
յառաջ սեպոյցուցեալ շրջիցին ի Թան-

գարանին. — Թէ՛հ, եթէ 'ի Պարսիկ
քաղաքակցաց մեքոց հուպ գտանկցի
ոք՝ (յորոց՝ փառք Աստուծոյ, չկո-
խեցին ուր ցարդ 'ի կզկես) զսպտակ
'ի լզակոթն ածեալ այնպիսի ճեմողն՝
ասերց էր «այր 'ի քաղաք եկիր, մարդ
լեր»։ Աստանօր միայն զմի գիշեր
հանդիսացուցանեն մտնն աննի վերո-
յիշեալ Արքայն, սակայն ասի՝ 'ի Հոյ-
լունգա՝ և յաւէտ 'ի մնայրաքաղաքին,
եօթնեակ մի ընծայի նմո. և ժողո-
վին բազմութիւնք յամենայն շրջակայ
տեղեացն յԱմստրդամ՝ ուր սուրե-
տաութիւն վաճառաց հանդերձ զա-
նազան իւրիւք և զքօռանօք շատ կա-
տարի, որպէս և գոյ ծէս իմն հանգու-
նակ 'ի լազուր՝ բազաքս Եւրոպայ 'ի
տունի ի բարանչիւր տշխարհի «պաշտ-
պան» սրբոյն. — 'ի Սիդիտիա՝ սուրբն
Անդրեաս փառաւորի. յԱնգղիս՝ սուրբ
Պետրոս, (նչ Մուսկի, քոյ) որպէս և ընդ
մեզ, թէ չիցնա՛ սխալ, սուրբ Սարգիս
մեր. քանզի ոք սորա 'ի Սուղոյ քան
ղամենայն սաւառս միւսանի սրբոյ Տօ-
նացոյցին — 'ի բաց առեալ զսուրբ
Հովհաննէս — մեծ համարի, և հանգի-
սիւ շքեղանայ. — մանաւանդ՝

Յորոց՝ յալիւր փոխնդոյն՝

Աինք սմբակի տես ձիոյն :

Եսկ սուրբ Բարդուղիմէոս 'ի Վաղ-
դէս հրաշանայ. նո զի՝ հրաշացաւ յա-
ւառան Աստուծոյ Իննեքորդի, իբրեւ 'ի
տունի իւրում վաթսուն հազար հոգիք
'ի Պրօստէստանակց 'ի սուր սուսերի
մաշեցան. Պապական Չերմեռանդու-
թեան տառարօգք հաճոյսիւնք վար-
կուցեալք առ յիշատակ Արքայն՝ 'ի կարծի
մարդասէր Ռուշաֆաթոյն՝ :

'ի Եզլո: Պարսի Ե. Պ. Ազմուշեան :

«Այլ և (ճարեմ) քանի հատ Աւ-
եղծուածս յօսկնեալս 'ի միոյ 'ի մը-

տերիմ՝ բարեկամոց իմոց՝ որ 'ի Բա-
շեա, զոր խնդրեմ երեւցուցանել յօ-
րագրին, զմիկնութիւնն խնդրելով 'ի
Բանասիրաց կամ՝ յիշելով 'ի հետեւող
թիւնն՝ ըստ օրինակի Բազմալիպին» :

Չին

Չորութիւնք Մարգարայ և Պի-
նանկայ հրամանաւ Սր. Ջան Ղէվի-
սայ ելին 'ի Չին, —

Բանն հասարակութեան Անգղի-
ացոց 'ի Չին, հաւասարմացոյց Սր.
Ջան Ղէվիսայ յամենայնի դործա-
կից լինել իւր՝ առ 'ի բաւարարութիւն
սպանման վեցեսին Անգղացոց :

Այնպի հարս հարեաց ասի, հա-
մագիւ զԱնգղացիսն 'ի խաղաղութիւն,
հրամայելով կոխել զփայտէ զԲա-
րսբայս սմանո 'ի Չինաց, որք վա-
սնն պէտքէս չարեաց իւրեանց 'ի վա-
զոց հեան բանգրեկեալ էին. ասել
կամելով՝ թէ նորին իցին սպանողք
Անգղացոցն, Եթէ մարդիկ չհա-
կանային՝ դուցէ այս բաւ հնարք էր. —
բոյց յորժամ հասկացեալ լինի, այլ
ևս փրկութիւն չմնաց օտարականաց :

Եթէ Կառաւարութիւն Արեւելեան
Հեղատանն համոզեցի ևս՝ մի կամ
միւս եղանակաւ զիջանիլ 'ի խաղաղու-
թիւն, թաւի թէ՛ Տէրութիւն Սե-
ծին Բերտանիոյ՝ դժուարաւ զիջանի-
ցի : Ուստի և ամենայն իրօք անշուշտ
'ի վերայ գոյ պատերազմ Անգղոյ ընդ
Չինաց :

Ի ՄԱԳՐԱՍ

31 Յուլիոյ 1848 : (Հուլիոյ 1848)

ՄԱԳՐԱՍ, «Ի» 25 անցեալ տմոց
հանդիսացաւ երկատասնեքորդ Անգ-
հանքական Քննութիւն Մարդասիրիս

“Եյս ի՞նչ է” ասաց, “Հաճի՛ր, այո՛ր
ինչ զանգաղ գործառնու թիւն իցէ
քս, ետու քսան հազարս թումանայ
և ապաւին չարժանացայ սրտուոյ ի-
մայ” — Պատասխանեաց նմա Հաճին՝
(որ զՀայոց հայ կերեալ էր՝ բար-
մամեայ ծառայութեամբն ի սուրբ Էջ-
միածին) “Թէ՛ ի զաւր տրտնջաւ —
’ի հարկաց Պարսոյ պարտական է իր
թագաւորին հնդեստան հազար, և
քսան հազար հատուցիւր — Հնդեստ-
անն՝ ի պարտ, և հինգ հազարն ի տոյժ
ժամն այսբան յամբ մծարկոյցդ, Ընդ
եթէ կամիս իրօք դաւերութիւնն Ըս-
պահանայ՝ նոր դաւար ցնծու”

Սիրդա Վարդին խան պահի յԵս-
որհան ընդէմ՝ կամաց ժողովրդեան
տեղւոյն, վասն երկուց պատճառաց,
մի՛ր՝ զի ժամանակ առ ժամանակ ընծա-
առաքեցէ ի գուսնն, և հարուստք ի
քաղաքացի Խարանաց քոսկս բանոյ-
ցին վասն Հարածելոյ զՀայն Բնակա-
’ի մարդից իւրեանց, Եւ երկրորդ՝
ցի զիս իբրեւ զտեղապահ ոք երեւե-
ցեցանեիւ մեր լաւ Հաճոյ՝ զբազում
Սիրդա՝ Երբի Իրանս կարգասցի սը-
սալ առ ի շահ Գարանն Պարսից :

Եյս նախորդարկան և տիրունի
խանեմալեան է, զոր մեք՝ ոչ ունիմք, և
ոչ վարդապետեմք՝ ի վերայ: — Իսոյց
դայս հաւատահատ, գիտեմք, զի բա-
նի ամօք յառաջ այնինչ բարեհաճե-
ցաւ Երբին Այստեբական Ոգոյմա-
ծութիւն Ոսւսից տառքել նշանս
վասն իսպաղաթի Պարսից և մեծա-
մեծաց նորա, ի խառաւոր և ամենե-
քին ընկալանս ցոյն: Սա միայն անար-
ժան գտաւ տիւն՝ որ արհամարհեաց՝
վասն՝ նշանին խաչ ունեւոյ ի միջի,
Ուստի և իրաւամբ զրկեցաւ, մասնե-
ցաւ ի բանտ, և անսթեաց թումանս
քառասուն հազար, Եւ նա դեմա-

նասուն թուման ևս, և դնեաց նովին
զհրամանատարութիւն Պարսոյ, յոր-
մէ՝ այսօրինակ հանէր արդեօք դիւսան,
ազաւհեալ և զրկելով զաւերութիւն,
եթէ չէր Հաճի Սիրդա Ըսպաւոյ
այսօրինակ ընդ իմ, և սպան ընդ
արաւել:

Բանասիրական

ՃԱՌ

Առաջեալ ի Պարս Արամայի Դեբեդէ Գալստան
Քեհեպաւելանց :

Ո՞վ երջանկութեան բարեբաղդիկ
աւուրցս, յորում իմաստութեան լոյս
իբրեւ լապտեր լուսավաւ ծագեալ ի
վերայ անսա Ըրանոյ փարատէ ի մէնջ
ղսնաթոյր մառախուղ ագիտութեւ, Եւ
ուստի է մեզ ոյս պարզ և անզուգական
անդէ դմտաւ, ածցուք միտնդամ, սիրելի
եղբարք, ապաքն քաջայայտ է ձեզ
թէ երկնային է շնորհս իմաստութեան
զոր և յոգման օտեալ խնդրեալ յԵս-
ասածոյ, պատուականագոյն է անէ
իմաստութիւն քան զտկանս պատու-
ականս, և ամենայն գանձք աշխարհիս
ստուի եր ինն նի առ նովաւ և չարժէն
դնս, զի իմաստութիւնն է պանծ ան-
կապուտ և ազգիւր անսպառ բարեաց,
զորոս ոչ ցեցք կարեն ապականել, ոչ
ստիճք միտանել, և ամենին ամենայն
անկողնագտի տերմութիւն, Օրնչ
օգուտ՝ եթէ ոք կարի առաւելիայ
իցէ մեծադանձ ճոխութեամբ և մը-
տօքն աղքատագոյն, այնպիսին ողոր-
միլի է ասէ՛ քան զբարեմա՛ իմաստունն
Սիրաք, և այլուր՝ թէ Խրանեալ է
այք որ եղիս պիմաստութիւն, Եւ
արաւք և աստուածաշնորհ վարդապե-
տին մերոյ սրբոյն Իշխէի: Այլ, ա-
սէ, զրկի ի ճառագայթից արեգական,
և տղ խաւթիւն ի կատարեալ կենաց
Եւ զայս միթէ վայրապար ինչ ասաց

երաններն : սոյն միտ եղեալ գիտես-
ցուք յառաջին դարս . յորում ժա-
մանակի մարդիկ զուրկ յերկնածիր
շնորհաց ՚ի մեծապայծառ լուսոյ : յա-
պականութեան իորս անկեալ զհէին
յաղջամուղջ խաւարի տգիտութեան :
Իսկ տպա ՚ի զարգանալ ուսմանց՝ որ
աւուր սրբաւառացան լուսովն խնա-
սութեան . և մերկացաւ խոնձարուն
մարդկայինս սեռի Հոյաւտան աշխարհ
դքօղ սեւամած տգիտութեան : Յայնմ
ժամանակի յանկալի և սրանչելի լի-
նէր աշխարհս ուսմամբ Հայկազն դպր-
բութեան : յորոյ առաւել պայծա-
ռութիւն արծարծէր լոյսաբեր սրտե-
սանդն աշխոյժ որոցն մերոց թարգ-
մանչաց Սահակայ և Մեսրոպայ : որք
ի տէսոյէս ջանս գրաւեալ՝ յանհա-
րին ճգնութեան լինին ՚ի մշակու-
թիւն ուսմանց Հայկեան ազգիս մինչև
սոցեւոր լուսահեա ոսկիաւորալ հայ-
կաբանութեան յորքեալ ուսուանէր
զոմննայն գրեւորութիւն Հոռակո ման-
կանց : Ապաքն բազում որք հոյա-
կապք յարեան յաշխարհիս մերոյ և
պանծալի հանդիսացան խնամութեամբ,
սոյ միայն յանկեան ուրեք՝ այլ ընդ
բնաւ, աշխարհս, և զանաւորութեան
ժառանգեցին դպսակ փառաց :

Իսկ ընդ հակառակն՝ ճրպիսի գտան
ողորց արժանի կզին՝ որք զաշխարհա-
կան զոսկաւորիայ և զվարդանցուի հեշ-
տութեանց գնեա կրթեալ, խոտեցին
արհամարհեցին զմաստութիւն զբեղ
պերճութիւնն հոգւոյ : սրում վկայք
անմահութեան կացին Սողոմոն . Սի-
րաք, և որ ՚ի սոցին ասկի են արք ի-
մաստունք և ապաքինիք : Վանդի
այնպիսիքն կուրացեալք հոգւով՝ հա-
նապոյղ ՚ի խաւարի տգիտութեան թար-
թափելին և ընդ չնայս և ընդ չմու-
լին շողեալ, ոչ երբեք ախորժ էին մեր-

ձեռնալ ՚ի լոյս դիտութեան : Ապա եր-
ջանիկս համարիմ զձեռն սիրելի եղբարք,
որ սիրով նոյ իբեալ զձեղ ուսման, զի-
մաստութեանն բուրեք զհոռ քաղցր և
յանկալի . որ արդարեւ զմայրեցունե-
զմիտս մարդկան : Քաջալիքեցարձք
ուրեմն, աւելք ՚ի ձեռնին զյամբար նշա-
լադարուն խնամութեան, որ իբր ձե-
ռամբացի առաջնորդէ ձեղ յերանու-
ւէտ ՚ի կեանս : Ս՚ի վհատեք երբեք
իթէ դժուարութիւնք ինչ ընդ ա-
ռաջ ելանիցեն ձեղ յընթացս ուս-
մանց, այլ զմատ ածեալ թէ յաղ-
թող և ամենայնի աշխատութիւնն, ջա-
նացէք որչափ հնարաւոր իցէ՝ առա-
ջապէմ զարդանալ յուսմանս՝ այս է
ի շաւիղս խնաստութեան, որով միայն
երջանիկ լինի մարդ :

Աւարտ :

Ըստ էն :

Չանցնէր ամբողջ արհեստը կերպ զբոց կամ
աստիճան աւել . որ որքան յեղին՝ գիտ և ուրբայ
ածման ամեն քաղաքաւոր ընկերակցութեան մէջ
և սեղանի վերայ : Հասարակորէն աշխարհս երե-
ւելի զկարեւորաց կմերկալի, ժողովրդաց թաղն,
նոցա վարուց լուսութեան կտր վատութեան, նոցա
ուսման, հազարաւոր ձեռն, նոցա զհեռարկան
կարողան, երկնն և ունոցա առանձին զհրդոտ-
տանց, ամբողջութեան, ընտանութեան իշխա-
նաց, և երևելի ժողովրդաց, նոցա բնութեայ, որա-
բուց, և զիմեկտարացն : Սոցա՝ համեմատ անալի-
զի դիտելն փոքր ՚ի շատ և այլ տեսակ ջոններ,
և խօսել սեղանի վերայ խորոյն մասնի և ծաղ-
կանց վերայ, որք իրաւեայ փոքր բաներ են, բայց
միայն փոքր բաներց են, որ ամեն որ կպատահին :
Իստի և պիտի աղիտութեամբ և շնորհք ասուին :

Յաջորդելն :

Այս անձնի հարկաւոր է յոտակ ինքն . մանա-
ւանդ իւր աստանեան, իւր ձեռններն և իւր եղանակ-
ներն յառնալէն պիտի յիշատակ ինքն : Կեցողութեան
բանն ճշմարիտ չոր հեռեանք կբեր անողին՝ քո-
ղի անխափան փթութիւն և հեռեպղէս անտանի
յաւ կրեւրէ աստանց . և ամենեցուն զգուսնի
կուր իւր դարչելի հոռովն : Զկոյ որոք բան այն-
քան հասարակաց, այնքան զուրկիկ, և այնքան
ծառայական՝ որքան ինքի ձեռքերն և գէշ անհա-
ւասար և կողմից եղանակներն . որոց ծայրերն պիտի

կոն և յիտանց տրուիլ, (և զի թէ անպարտ թա-
նաքո՛ւ) ձեռքերն միշտ պիտի տրեւի և եղանակա-
նաւ մէջն շրիւ, և ուրքսի որ կարեւոր է կարճատե-
նել, Ալիքն պատճառով քո մտանկերդ քիթ կամ
տնկանջը չըբնս, որքան զայդ յաւելի դաւելի,
դարձիւ և գեւեղի ըստեթիւն չիայ որոք ընկն-
բացեալ թեան, ցոյց տալոյ, Ըկանթանիդ տնի տ-
աւստ օտ շաւ, լուծոյ, և ինչիւն թաշիհնաղ շաւ-
նաք ու ահալիս մէջն:

Կարելիայ շատ փորձք համարն ցասաւ և յիշու-
տանելու անտրտման բաներ, ցայց երբ մտածենք որ
հազար անշշան քանկերուն ար մարդ գգուի է և ու
աք չի պրտաւ, միտակ զարով ամբողջացանու-
մին զԵրկանդաթիւնն հասարակականայ կարծեմ
չարտի փորք տակով զանց առնինք, Կա և յառակ
հազուաւ և յիտակ անան սոյնքուն են հարկուար
են մասն առողջութեան, որքան ընկերքի շնորհա-
ւիլը միշտ իմաստուն աւաւծ իմ համարի, և ուրքի,
եմ, մինչև որ չըմարտաւած տեսիլ եմ, որ մին
անձն եթէ քանտ տարուի զանցաւաւ (թաւաքելի)
թիթ, քաւանուի ծոյլ կընի, և յիտուան ան-
տանել:

Մեծաբան:

Մի՛ն դիմ մեծարանաց թէ օւրախութեամբ,
և թէ տրտմութեամբ բարեկամոր, որն որ բարե-
մեաւն անձինքն աւանտին իւրեանց մեծաբանաց,
հաւատարից և արտադրելայն: Կշիւն արտ նոցա
դեմքն և նոցա ծայրն հոյնաւն և ս, զի այն բոլրն ևս
միտանեն ի մի և նոյն կէտ կամ նպատակ հաճե-
լոյ զնո: Աւանդ մարդոյն յատուկ օճ կայ խաւի-
ցութեան: որ Զնախանէն թրտաի պէս չի աւել,
նոր պատկոց Պարսին, "Պարսն ցանկամ քեզ շատ
ուրախութիւն": Կամ որդիկորոյն ծնողին թէ "ար-
իւր բո՛ւ մասն կորտանան": և, երկուքն ևս մին իոյն
կերպարանաւ: Բայց թէպէտ իրօք նայն ասէ, ուր
կընդին, և իլ թէթեւիկ: աստ թեան համեմատ և
զեմքն ուրաի կամ ուրաի ցուցանելով: Գաւալ
կընայ նորապոսի անձին գեւարթ, սաւ, կենդանի
և ուրաի դեմքով, զուցէ կըրկն ևս նորան և կարի,
"Իմ է իրաւունք առնես իմ բարեկամութեանս առ,
բեղ արգար կիմանա իմ արտիւ ուրախութիւնն
գառն ուրաի պատահանիս" քանիթէ Իս կարող եմ
աւել: Իսկ առ միւսն՝ տիտար և Ժանր մարշի, ի
երեսով իրորն ցու ախպութեամբ և շատ ցանձայ-
նով կամ "յուսած իրաւունք կաւաւ քն իմա-
նայ, որ դաւած զոր պոս ցգաս" և թէ "միշտ ցու
և ինձ քո տրամութիւնն:"

Աստուծոյ:

Կոս մին ձե խաւիցութեան կամ քաղաքավար
օճ տոտ թեան, որ պիտի ամէն Պարսն կատարեալ
ուսած լինի, որ ընդու ու որ իրաւ ու գինոյ, Դար-
դիւսին շատ մատարի և ուս բանին, և նոցա ըն-
դու լինելով լու օճեր ընդ: շատ օգնուի է իւ-
րանց, Կարող դուրաւորութիւնն ձեւորել և յա-
ընկերութիւն ունեցող մարդոյ յատկութիւնն է:

Պէտք և Պար:

ՀԱՆՈՐԾԱԿՈՒԹԵԱՆ պարտաւորաց մինն ևս հա-
պատն է, մտանորդ մտաբոլութեան արժանի բան
է, պատճառ ու կարելի է մարդոյ հաղաւտիցն
ևս նարա վարուց իրաւոյ համարումն տունել: Սնտար
գորդարանքի կամ պէտքն ինչաց պակասութեան
նշան է: Իմաստուն անձինքն կարհամարհն նորա-
մեալ թիւն, յիտակ կիտն միայն իւրեանց համար-
բայց ուրիշ այլ բաներ կաւեն հասարակաց օգտի
համար: Ամենայն ոք պիտի հաղանի որպէս որ անդ-
այ հասարակութիւնն է հաղանուի: Բայց եթէ
աւելի մտաբաներ է, կամ թէ դաւաւ, առանց
նորաթութեան է անհոգ, Ի միջ երկոցան՝ գիւսա-
հասակ անձն պիտի փորք դէպ յաւելի հաղանել
քան թէ պակաս: քանից որ մասին տաւախու-
թիւնն հասակի և հանձարոյ հիտ կըտրուորի:

Զեւեղել:

Պատուելի Բանասերք աղբիս մերոյ՝
սովին խնդրին առնուլ և եղծանել
մեղ գ. ի ներքոյ Առեղծուածք, զոր
շորհակալու մտօք ընկալեալ և տր-
պագրեցուք ի յաճողք թերթին:

Առեղծուածք իմ Զեւեղել:

Եւս սնշունել մարդ եմ
Մարդ անձա՛հ առնեմ,
Թեւ մերկ իցեմ,
Երբեք չամբում:

Կոն ի մարդոյ՝
Բայց չիի անդոյ,
Սոնդոյ յԱստուծոյ,
Նմանել մարդոյ,

Ի նիւթոյ մարմնոյ,
Սխալմանիս՝ դոդոյ,
Անրա՛ծ ի մարմնոյ:

ՏՆԱՅԻՆ ԼՍԻՐԲ

ԱՐՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ

Փետր. 19- Պարոն Արտիս Կ. Զ. Պետրոսեան ընդ
Օրհար Եղեանքի Վարդ Աշարհեան:

ԾՆԱԽԵՒ

Ի Թեմական ի Իեզեմե 30. 1847.
Տիկին Ծ. Ալեքսանդր Տէր Գորդ ծնու ուսող:
Փետր. 13. 1848 Կալիւթա:
Տիկին Սաւայ Ծ. Կ. Սարգսեանց ծնու ուսող:

Ի ԿԱՐՈՐԱՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
Մ. Կ. Թադեոսեան Վերտեման: